

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa,

Adam Bodnar

II.514.4.2019II.514.4.2019.MH

Pan
Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości
Prokurator Generalny

Szanowny Panie Ministrze,

Działając na podstawie przepisów Konstytucji RP i ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich¹ często kieruję do Pana Ministra wystąpienia generalne w celu zwrócenia uwagi na zauważony problem prawny lub faktyczny, którego istnienie wpływa negatywnie na możliwość realizacji praw człowieka i obywatela, a który jest Pan Minister władny rozwiązać.

Wszystkie zagadnienia i problemy natury prawnej, które przedstawiam Panu Ministrowi w wystąpieniach, są poprzedzone dogłębną analizą dokonywaną przez Pracowników mojego Biura opartą w przeważającej mierze o doświadczenia płynące z rozpoznawanych spraw, prowadzącą w efekcie do konstatacji, że jedynie Pan Minister może podjąć właściwe działania inicjujące nieodzowne korekty w obowiązującym prawie.

Pragnę uprzejmie zauważyć, iż Rzecznik Praw Obywatelskich nie dysponuje inicjatywą ustawodawczą, dlatego też wszelką nowelizację przepisów prawa, której konieczność dokonania dostrzega, muszą zostać zgłoszone przez inne, uprawnione podmioty. Działania Rzecznika w tej sferze mają zatem charakter postulatyczny.

Dlatego też z niepokojem odnotowuję, iż nie na wszystkie wystąpienia kierowane do Pana Ministra uzyskuję odpowiedź. Wydaje się, że nawet jeśli nie zawsze podziela Pan

¹ Tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r., poz. 2179 ze zm.

Minister wskazywanych przeze mnie argumentów i racji, bacząc przede wszystkim na interes obywateli, którzy przedstawiają mi swoje sprawy oraz rzetelność dyskursu publicznego, przemawiają za tym, aby udzielić odpowiedzi na takie wystąpienia i przedstawić argumentację, która skłoniła Pana Ministra do zajęcia innego niż ja stanowiska.

Brak stanowiska Pana Ministra w sprawach ważnych dla obywateli może z kolei wpłynąć negatywnie na postrzeganie instytucji państwowych w ich oczach i doprowadzić do zmniejszenia poziomu zaufania do skuteczności prawa w Polsce.

Zaznaczyć warto, że zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich, organy i instytucje, do których Rzecznik się zwraca mają obowiązek m. in. udzielać Rzecznikowi żądanych przez niego informacji i wyjaśnień, udzielać wyjaśnień dotyczących podstawy faktycznej i prawnej swoich rozstrzygnięć oraz ustosunkowywać się do ogólnych ocen, uwag i opinii Rzecznika.

Pragnę zatem zwrócić uprzejmie uwagę Pana Ministra na szereg wystąpień z zakresu prawa karnego, skierowanych do Pana Ministra, które pozostają bez odpowiedzi przez okres przynajmniej 6 miesięcy, licząc od daty ich wystosowania:

- wystąpienie z dnia 9.03.2016 r. (sygn. II.510.1198.2015.VV);
- wystąpienie z dnia 5.05.2016 r. (sygn. II.501.3.2016.MK);
- wystąpienie z dnia 2.12.2016 r. (sygn. II.510.998.2016.MM);
- wystąpienie z dnia 13.06.2017 r. (sygn. II.501.2.2017.MM);
- wystąpienie z dnia 20.06.2017 r. (sygn. II.510.146.2017.MH);
- wystąpienie z dnia 7.03.2018 r. (sygn. II.501.1.2018.VV);
- wystąpienie z dnia 14.03.2018 r. (sygn. II.511.30.2018.MH);
- wystąpienie z dnia 11.06.2018 r. (sygn. II.511.263.2018.MH);
- wystąpienie z dnia 9.10.2018 r. (sygn. II.510.1126.2018.MH.VV).

Zwracam się zatem ponownie do Pana Ministra z prośbą o zajęcie stanowiska odnośnie do poruszonych przeze mnie w powyższych wystąpieniach problemów.

Z poważaniem,

(podpis na oryginale)